

- Δὲν πιστεύω πλέον εἰς τὸν Θεόν.
- Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ ἔρωτος, ὃν ἄλλοτε ἔτρεφες πρὸς ἐμέ.
- Οὐδ' ἔχνος αὐτοῦ ἀπέμεινε πλέον.
- Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ προσφιλεστέρου σου ἐπὶ γῆς ὄντος.
- Ἀλλ' οὐδὲν προσφιλὲς ἔχω πλέον ἐπὶ γῆς.
- Λοιπὸν κάμε ὅ,τι θέλεις τὰς ἐπιστολάς ταύτας. Καὶ ὤρμησεν ἔξω τοῦ θαλάμου.
- Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἡ Καρολίνα εἰσελθούσα εἰς τὸν κοιτῶνά μου μ' ἐπλησίασεν . .
- Ἰδοὺ ἐγώ · μέ λέγει

Μετὰ ἓν τέταρτον πλησιάσας τὸ γραφεῖόν μου καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ σύρτου, ὅπου ὑπῆρχεν ὀλόκληρος ἡ μετὰ τοῦ Ἑμμανουὴλ ἀλληλογραφία τῆς, μίαν ἐπιστολὴν, τὴν προστυχοῦσαν, τῇ τὴν ἐνεχείρισται.

- Πῶς ! μέ λέγει, ὠχρίωσα, μίαν μόνον ἐπιστολὴν.
- Αἱ λοιπαὶ θέλουν σοὶ ἀποδοθῇ, Κυρία μου, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.
- Καὶ ἐπανήλθεν; ἠρώτητα, διακόπτων τὸν μοναχόν.
- Δύο ἡμέρας ἐπαλλήλους.
- Τὴν δὲ τρίτην;
- Εὐρέθη μετὰ τοῦ Ἑμμανουὴλ νεκρὰ ὑπὸ ἀσφυξίας.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Δ. Π.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΣΥΜΒΑΝ.

(Ἰδε φύλλ. 102).

Δὲν θέλω προσπαθῆσαι νὰ περιγράψω τὴν ταραχὴν καὶ τὴν συγκίνησιν, ἥτις ἐπεκράτησε μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μυστηριώδους ξένου. Ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς μετὰ σιγμικταὴν ταραχὴν, ἔκλινεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καμφοθεὶς ὑπ' ἀλγηδόνος, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ θέα τοῦ τρομεροῦ θεάματος. Ἐνώπιόν του ἔκειτο νεῖκος εἰκόσασατος τὸ πολὺ χθὲς βεβαίως πλουσία ἐξ ὧλων τῶν τῆς φύσεως καὶ τῆς κοινωνίας ὧρων, ἀλλ' ἤδη πλέοντα εἰς δάκρυα καὶ σπικμοδικὸς ἀποπεπλανημένος ἔχουσα καίρικτηρίους τοὺς ὀφθαλμούς, μετὰ τῆς ἀπελπισίας παλαιούσα, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσιν αὐταῖς τοῦ τρόμου. τὴν θείαν συγχώρησιν ἐπικαλούμενη.

Οὐδεμίαν ἄλλην ἦτο δυνατόν νὰ λάβῃ πληροφορίαν. Ἡ δυστυχὴς ἔλεγεν ὅτι ἦτο δι' ὅρκου ὑποχρεωμένη πανδήμου καὶ φρικτοῦ νὰ μὴν εἰπῇ τὸ ὄνομά της. Ἡ γνῶσις ἄλλως τε καὶ αὐτὴ εἰς ποίους τόπους εὐρίσκειτο.

— Εἶμαι, εἶπε μετ' αὐξούσης διηνεκῶς ἀπογνώσεως, τὸ θῆμα μυστικοῦ δικαστηρίου, δικαστηρίου οἰκογενείας, οὗ τινος αἱ ἀποφάσεις εἶναι ἀνέκκλητοι· τοῦτο μόνον μ' ἐσυγχωρήθη νὰ σοὶ γνωστοποιήσω. Συγχωρῶ, ὡς ἐπιθυμῶ καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ διὰ τῆς φιλελεῆμονος ὑμῶν μεσολαβήσεως. Θελήσατε ν' ἀναγνώσῃτε εἰς τὴν συνείδησίν μου καὶ δεήθητε ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς θρησκείας, τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης ἤκουσε τὰς ἐξομολογήσεις ταύτας, ἐπεκαλέσθη τὰς

θείας ὑποσχέσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπρόφερε τοὺς ἱεροὺς λόγους, οἵτινες ἀνοίγουν τὸν οὐρανὸν εἰς τοὺς μετανοοῦντας. Ἀκτὶς θεοῦ ἔλαμψεν αἴφνης εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ἀπ.θησκούσης, ἥς τὸ μέτωπον διαφωτίσθη ὑπ' ἐλπίδος, δάκρυα δὲ εὐγνωμοσύνης ἐπλημμύρουν τὰ δάκρυα τῆς, καὶ αἱ δύο αὐτῆς χεῖρες συννηνωμένα ἐν θερμῇ δεήσει, ἐφαίνοντο ζητοῦσαι τὴν διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ παρηγορητικοῦ ἀγγέλου θείαν συγχώρησιν.

— Ναί ! ὑπομονὴν τέκνον μου ! ἀναφωνεῖ ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅμως ἄφες μοι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σὲ σώσω ! ἀλλ' ἔχω δύναιμι ἐγώ, ὁ ἀδύνατος γέρων, νὰ ματαιώσω τοιαύτην πλεκτάνην;

Καὶ ἦλθεν νὰ λάβῃ ὠλοῦμενος ἀπὸ εὐσεβῆ συγκίνησιν, τὰς χεῖρας, τὰς ὁποίας ἡ νέα γυνὴ ἐκράτει ἡπλωμένας, ὅτε οἱ ὀφθαλμοὶ του εἶδον αἴφνης κηλίδας αἵματος χρίοντος τὴν χειρίδα τοῦ ἱερατικοῦ αὐτοῦ ἐνδύματος.

— Τέκνον μου, εἶπεν εὖρος μετὰ φωνῆς τρεμούσης, τί εἶναι αὐτό; Καὶ κακούργημα; !

— Πάτερ μου, μ' ἐφλεβοτόμησαν ! . . Καὶ βέβαια, δὲν ἔδωκαν καλὰ τὴν χεῖρά μου ! . .

Εἰς ταύτας τὰς λέξεις ὁ ἱερεὺς ἐφάνη ὡς ἐμπνευσθεὶς· ἐκτυλίσας δὲ τὰ ἐπιδέματα τῆς χειρὸς, ἀφίνει τὸ αἷμα νὰ ἐκρεύσῃ καὶ σπογγίζει αὐτὸ διὰ τοῦ μανδύλιου του, ὅπερ κρύπτει ὑπὸ τὸ ἐνδυμὰ του, ἔπειτα διὰ φωνῆς διακοπιτομένης ὑπὸ λυγμῶν,

— Χαῖρε, κόρη μου, εἶπε, ἔχει τὰς ἐλπίδας σου εἰς τὸν Θεόν !

Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ἀφ' ὅτου ἦλθεν ὁ ἱερεὺς, ἤκουσε τὰ βήματα τοῦ φρικώδους αὐτοῦ ὀδηγοῦ.

— Εἶμαι ἑτοιμος, λέγει ὁ ἱερεὺς.

Καὶ ἐπικρουσάσας τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμούς του, λαβόμενος δὲ τοῦ βραχίονος τοῦ δουκὸς . . . παρήτησε τὸν φρικώδη τοῦτον τόπον, ἐπικαλούμενος τὸν Θεὸν ἐξ ὧλης τῆς ἰσχύος τῆς πίστεως.

Φθάσας ἐπὶ τῆς τελευταίας βαθμίδος τῆς κλίμακος, ὁ ἱερεὺς ἠδυνήθη, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὀδηγοῦ του, νὰ διίδῃ φῶς μικρὸν, διὰ τοῦ πικνοῦ δέματος τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ παρητήρησε σχεδὸν τὴν εἰσοδὸν τοῦ θρόνου διὰ τινος δὲ ἐπιτηδὲς γενομένης· καὶ ἐπιτηδῆως ἐκτελεσθείσης πτώσεως, ὁ ἱερεὺς ἠδυνήθη νὰ προτάξῃ τὰς χεῖρας ἐπὶ τινος γωνίας τῆς θύρας τῆς αὐλῆς. Ὁ δοῦξ . . ἔσπευσε νὰ τὸν ἀνεγείρῃ. Ἀμφοτέροι δὲ ἐπανελάβον τὰς θέσεις των ἐν τῇ ἀμάξῃ, ἥτις τοὺς ὠδήγησε διὰ τῶν αὐτῶν στροφῶν καὶ περιστροφῶν εἰς τὸ πρεσβύτεριον, ἐνθα ὁ μυστηριώδης ἀγνώστος ἀφῆσε τὸν καλὸν ἱερέα.

Χωρὶς εὐδὲ καὶ νὰ φαντασθῇ νὰ κατακλιθῇ, ὁ ἅγιος ἄνθρωπος ἐκάλεσε πάραυτα τὸν ὑπὲρ τὴν του.

— Πέτρε, λέγει, ὀπλίσου με ῥοπαλον, καὶ δός μοι τὸν βραχίονά σου· ἀφεύκτως περεῖ νὰ ἰδῶ τὸν ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας ἀμέσως· αἱ σιγμαὶ εἶναι πολὺτιμοι.

Μετὰ τρία τέταρτα τὸ κατὰ ἡμερὰ τῆς ἀστυνομίας ἀνοίγετο ἐνώπιον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦτου ποιμένος, τοῦ ὑπὸ πάντων γνωστοῦ καὶ πάντοτε ὑπακουομένου.

« Κύριε, εἶπεν αὐτῷ, μεγάλη ἀδικία μέλλει νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐάν δὲν προφθάσῃτε. Γνωρίζετε, τὰς ὑπαρχούσας εἰς Παρίσι αὐλαίας πύλας, ὡς ἐπισκεφθῶσιν ἀπάσας πρὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν γωνίαν μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἔσθωθεν, θέλουσιν εἶρει μανδύλιον καθημαγμένον, τὸ αἷμα τοῦτο εἶναι νεανίδος τινος, ἥς ἡ καταδικη ἤρριξεν ἤδη, ἀλλ' ὡς ἐκ θαύματος ἀνεβλήθη ὀλόκληρος οἰκο-

γενεα, καθισταμένη δικαστής τῆς τιμῆς της, κατεδίκασεν αὐτὴν εἰς τὸ ν' ἀνοιχθῶσιν αἱ φλέβες της καὶ νὰ ἰδῃ οὕτω τὴν σθεννομένην ζωὴν της, σταγῶνα πρὸς σταγῶνα, ἕνεκα ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον ἐξιλέωσεν ἡδὴ δι' ὅλων τῶν ἠθικῶν βασανιστηρίων. Θάρρος, φίλε μου, ἔχομεν ἀκόμη ὥρας τινὰς νυκτός, εἴη σοι ἀρρωγὸς ὁ Θεὸς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν δύναμαι ἄλλο νὰ πράξω εἰμὴ νὰ δέωμαι. »

Τὴν ὁγδόην ὥραν τῆς ἐπιούσης, ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας εἰσῆρχετο εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἀγίου Γερβασίου.

— Φίλε μου, τῷ εἶπε, τῇ ἀληθείᾳ σὰς παραδίδω τὰ ὅπλα· εἰσθε διδάσκαλός μου κατὰ πολυμήχανον.

— Ἐσώθη! ἀναφωνεῖ ὁ γέρον, χύνων δάκρυα εὐσπλαχνίας.

— Ἐσώθη, ἀποκρίνεται ὁ ὑπουργός, καὶ ὅλοι οἱ ἐλθροὶ της δὲν δύνανται νὰ τὴν βλαψῶσιν. Ἄλλ' ἄλλην φอรὰν, φίλε μου Ἀδελφά, προσπάθει νὰ μοὶ διδῇς ὀλίγον περισσότερο καὶρὸν διὰ νὰ βοηθῶ τὴν κατὰ θεῖαν πρόνοιαν ἀποστολὴν σου.

Μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀπὸ τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης εἰδήσεως, διαταγῇ βασιλικῇ οἱ μυστηριώδεις ἐκείνοι ἐκδικεῖται τῆς ἠθικῆς ἀνελεύφηναν κυριῶς, ἐξωσθέντες τῶν Παρισίων. Ἡ νέα γυνή, ὑπὸ πάσης φροντίδος καὶ προφυλάξεως περιποιηθεῖσα, ἐπανῆλθεν ἀνελπίστως εἰς τὴν ζωὴν, καὶ εἰς μικράν τινα πόλιν ἐπαρχίας μετέπειτα ἑλθοῦσα, ἀπελάμβανε τῆς βασιλικῆς προστασίας, οὐδὲ φόβον, οὐδὲ ὑπόνοιαν κἄν διεγείρουσα. Ἄς φαντασθῇ ἕκαστος, πόσον ὁ ἐφημέριος τοῦ ἀγίου Γερβασίου ἡγαπᾶτο ὑπὸ τῆς νέας γυναικός, ἥτις τὸν θεώρει, τὸ μόνον, μετὰ τὸν Θεόν, ἀντικείμενον εὐγνωμοσύνης καὶ νίκης λατρείας. Ἐν διαρκείᾳ δεκαπέντε ἐτῶν ὁ ἄξιος ἱερεὺς ἐλάμβανε κατὰ καιρὸν τὰς ἐκφράσεις τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς αἰείποτε βαθυτέρας καὶ ἐγκαρδιωτέρας, καὶ τέλος ἔμαθεν ὅτι ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ.

Ὁ πρωτοῦργός τοῦ δράματος εἶχεν ἐπίσης, μετ' ὀλίγον, ἐγκαταλείψει τὴν σκηνὴν διὰ παντός. καὶ οὐδὲ κἄν λόγος εἶχεν ἐξέλθει ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς περὶ τῆς μυστηριώδους ἐκείνης νυκτός, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ του ἔσχε τὴν βίαν, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐλάλησε τέσσερις πασιφανῶς. Βιώτας μέχρι τοῦ ἑνενηχοστού πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἐτελεύτησε καὶ οὗτος, καὶ μόλις εἰς ἐπίσκοπος, φίλος του, ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὸ μυστηριώδες τοῦτο συμβάν. Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος τὸ μετέδωκεν εἰς τινὰ τῶν ἀνεψιῶν του, ἐξού τὸ ἤκουσε καὶ ὁ γράψας αὐτὸ γαλλιστί, κύριος Civiel, ἐγκυβένος ἐπὶ τῆς τιμῆς του, διὰ τὸ ἀκριβὲς αὐτοῦ, τοσοῦτον δὲ καὶ ἡμεῖς ἐγκυβόμεθα διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεώς μας πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Εὐτέρης.

Π. Η.

σμάτου, ἀήκοντος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς εἰαιρίας τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἀπώλεσα ἐν κάρφῳ τῆς ἰσχύος μου. (εἶδος ἀλεξιβρόχου ἐν χρήσει εἰς τὰς Ἰνδίας)· διαβαίνων δὲ ἐν δάσος ἐκοίμην κλῆδον τινὰ δένδρου διὰ ν' ἀντικαταστήσω αὐτό· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ξύλον ἦν χλωρόν, δὲν ἦτο πρὸς τὸν σκοπὸν μου ἐπιήδειον. Διέταξα λοιπὸν τὸν ὁδηγὸν τοῦ ἐλέφαντός μου νὰ σταματήσῃ διὰ νὰ μοὶ εὕρῃ τεμάχιον τι ξηροῦ ξύλου· ἀλλ' οὗτος μοὶ ἀπεκρίθη, ὅτι ἂν ἐξακολουθῶμεν τὴν ὁδὸν μας, καὶ ὁ ἐλέφας μου θέλει εὕρεῖ τὸ ἀναγκαῖον· ἐκτύπησε λοιπὸν ὀλίγον διὰ τῆς μάστιγός του τὸν ἐλέφαντα ἐπὶ σκοπῶν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ ζητούμενον.

Ἐκ τούτου ὁ ἐλέφας ἐβύναξε σωρὸν τινα φύλων, ἔπειτα ἄμμου, τὰ ὁποῖα ἀμφοτέρω ἀπερρίψκει· ὅω ἡ τρίτη μαστιγώσις μετὰ τινῶν ἐπιπλήξεων ἔδωκεν νὰ καταλάβῃ εἰς τὸν Βρασμάτην, ὅτι ὀλίγη ἦν ἡ εὐφύια του. Μετὰ ταῦτα ὁ ἐλέφας μᾶς ἐπαρουσίασε τεμάχιον τι ξύλου χονδρὸν ὅσον ὁ γρόνθος τῆς χειρός· ὁ ὁδηγὸς καίτοι ἐπαινῶν τὸν ἐλέφαντα καὶ μετρίαζων, τὰς ἐπιπλήξεις του, διὰ σημείων ἔδωκεν αὐτῷ νὰ καταλάβῃ ὅτι τὸ τεμάχιον ἦτο πολὺ χονδρὸν, τροπασιῶν δὲ τὰς ὁδηγίας του ἡδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ ἐλέφαντος, ἄλλο τεμάχιον ξύλου ἀρμόζον εἰς τὸν σκοπὸν μου, χωρὶς ὁ ἐλέφας νὰ σταματήσῃ μίαν στιγμὴν.

« Ἄλλοτε περιηγούμενη, μετὰ τινος φίλου μου καθήμενον ἐφ' ἵππου, τόσον δυστρόπου, ὥστε πάντοτε ἡναγκαζόμεθα νὰ τὸν κρατῶμεν ἐπιστομώμενον. Δὲν τῷ ἀφήρουν δὲ τὸν κῆμον εἰμὴ ὅταν ὁ ἵπποκόμος τῷ εἶδε τὴν τροπὴν· ὁσάκις δὲ ἐπρόκειτο νὰ τὸν ψηκρίσῃ, ἐδέσμευε δι' ἀλύσειος τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσπέραν τινὰ ἐκαθήμεθα ἐγὼ καὶ ὁ φίλος μου ἐμπροσθεν τῆς σκηνῆς μας, παρατηροῦντες τὰς προσπάθειάς τοῦ ἵπποκόμου, ζητούντος νὰ θέσῃ τὴν ἐπιστομίδα τοῦ ἵππου, ἀποσπῶντα τὰ δισμὰ, ἐφορῶντα κατὰ τοῦ ἵπποκόμου, καὶ προσπαθοῦντα παντὶ σθένει νὰ σπαράξῃ αὐτὸν διὰ τῶν ὀδόντων του. Καὶ ὅμως δὲν ἠθέλωμεν τὸν σώσει βεβελίως, ἐὰν εἰς τῶν ἐλεφάντων μας, βλέπων τὸ γινόμενον δὲν ἤρχετο νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν δυστυχῆ ἵπποκόμον. Τὸ συμβάν τοῦτο εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητον, καθόσον οἱ ἐλέφαντες ἀποστρέφονται τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀποφεύγουν ὅσον τὸ δυνατόν.

« Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐγενόμην μάρτυρες σκηνῆς τινος ἀποδεικνυούσης τὴν σπανίαν εὐφυΐαν τοῦ ἐλέφαντος. Εἰς χωρίον τι ὀνομαζόμενον Μανκάρε, τὸ κυνᾶριον τοῦ φίλου μου ἔπεσεν ἐντὸς φρέατος, χωρὶς κανεὶς εἶς ἡμῶν νὰ τὸ παρατηρήσῃ· ὁ ἐλέφας ἰδὼν τοῦτο, ἡκούσας τὴν ὕλακην τοῦ πτωχοῦ κυναρίου, ἤρχισε νὰ ποδοκυπᾷ, καὶ νὰ βρυχᾶται ὥστανε ἐπεκαλεῖτο τινὰ εἰς βοήθειαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὁδηγὸς του ἐκοιμᾶτο, οὐδεὶς εἶς ἡμῶν ἐπρόσβηεν εἰς τὰ κινήματα τοῦ ἐλέφαντος, διότι ἐνομίσσαμεν ὅτι ἐξῆται τὴν συνήθη του μερίδα τοῦ ὕδατος. Τὸ εὐφύει

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ.

« Ἡμέραν τινὰ, λέγει ὁ ὑπολοχαγὸς Βάκων, ἐξελθὼν εἰς τὸ κυνήγιον ἐπὶ τοῦ ἑλέφαντος Βρα-